Konstruktor

* Lista inicijalizatora članova u konstruktoru klase može imati i samo jednu inicijalizaciju (i ništa više osim nje), koja navodi ime te iste klase i inicijalizator (listu argumenata u zagradi). Tada se radi o *delegiranju* inicijalizacije: posmatrani konstruktor je *delegirajući* (*delegating constructor*), a onaj određen inicijalizacijom u listi je *ciljni konstruktor* (*target constructor*)

```
* Na primer:
```

```
class Matrix {
public:
    Matrix (int m, int n);
    Matrix (int m, int n, long copyFrom[]);
    ...

private:
    long (*mat)[N][N];
    int m, n;
};

Matrix::Matrix (int mm, int nn) : m(mm), n(nn) {
    if (m>N || n>N) throw MatrixTooLarge();
    mat = new long[m][N];
}

Matrix::Matrix (int m, int n, long a[]) : Matrix(m,n) {
    for (int i=0; i<m; i++)
        ...
        Delegirajući konstruktor
}</pre>
```

Zadatak: implementirati ovo isto bez delegirajućeg konstruktora

- Prilikom inicijalizacije, najpre se izvršava ciljni konstruktor, određen na osnovu uobičajenih pravila odabira konstruktora prema stvarnim argumentima, a onda se izvršava telo delegirajućeg konstruktora
- Na ovaj način se pravilna algoritamska dekompozicija može implementirati nešto kompaktnije, jer se zajednički deo dva konstruktora ne mora izdvajati u posebnu pomoćnu operaciju koja se poziva iz oba konstruktora, već se poziv onog prostijeg može "ugraditi" u onaj složeniji

Podrazumevani konstruktor

- * Konstruktor koji se može pozvati bez stvarnih argumenata, što znači da ili nema nijedan parametar, ili svi parametri imaju podrazumevane vrednosti argumenata, naziva se podrazumevani konstruktor (default constructor)
- * Ovaj konstruktor poziva se pri podrazumevanoj inicijalizaciji, tj. kada se za inicijalizaciju nekog objekta ne navede eksplicitan inicijalizator, ili se navede prazan inicijalizator. Na primer:

```
struct X {
    X (int=0);
...
};

struct Y {
    X x1, x2;
    Y () : x2() {}
...
};

int main () {
    X x;
}
```